

Σ.Π.Ο.
23/12

22 ΔΕΚ. 2011

Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ**
Ταχ.Δ/νση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
Τ 210 69 20 287
FAX: 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/14230

**ΠΡΟΣ: ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ**

**ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτές κ.κ. Α. ΠΛΕΥΡΗ,
Ν. ΚΑΝΤΕΡΕ Και Θ. ΔΡΙΤΣΑ**

2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ:

- α) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ/ 106 74
- β) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ/ 101 84
- γ) ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ/ 101 82

(Γραφεία κ.κ. Υπουργών)

3. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ :

(Γραφείο κ. Αρχηγού)

4. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ :

- α) Γραφείο κ. Αρχηγού
- β) Δ/νση Οργάνωσης-Νομοθεσίας

ΕΝΤΑΥΘΑ

5. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΤΟΦΥΛΑΚΗ/ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΠΕΙΡΑΙΑ

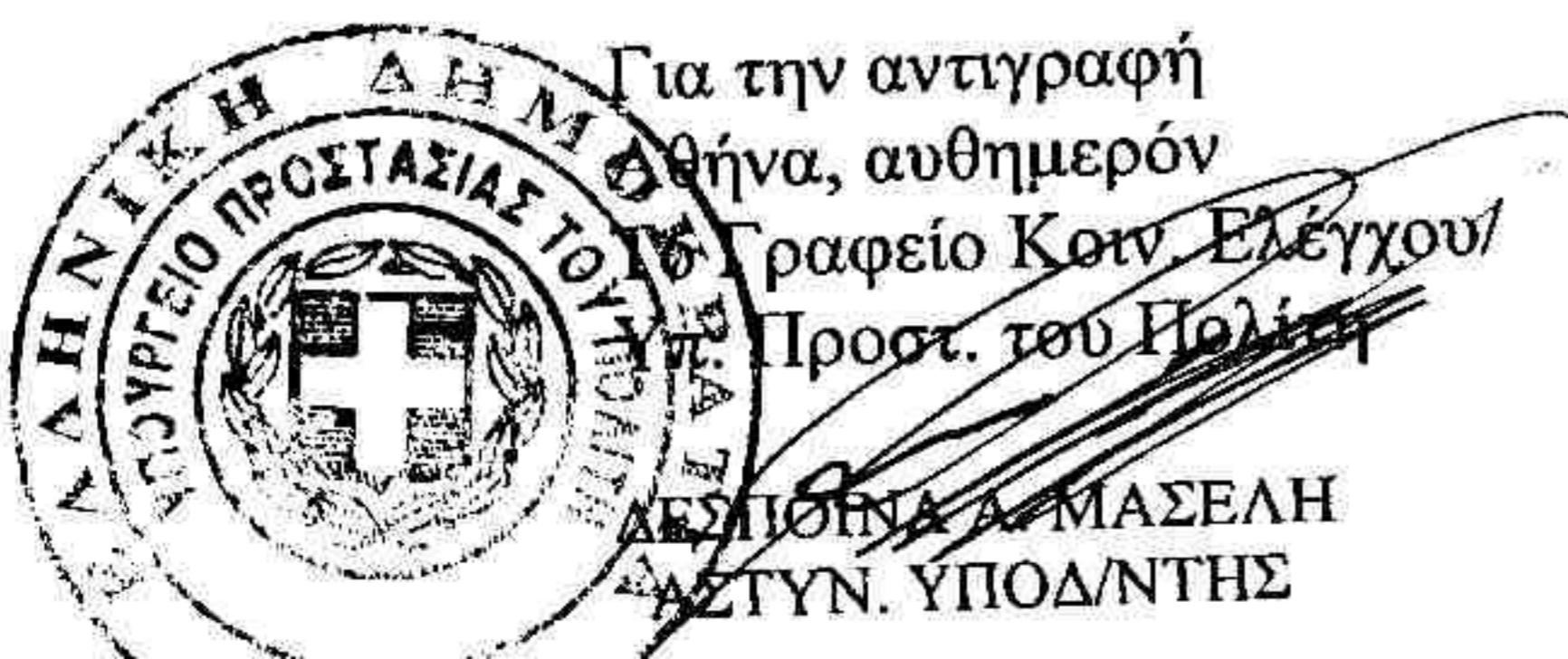
ΘΕΜΑ : Χαρακτηρισμός των επαγγέλματος του ένστολου προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού.

ΣΧΕΤ. : Π.Α.Β. 974/ 01-12-2011, 976/ 01-12-2011 και 989/ 01-12-2011.

Σε απάντηση των ανωτέρω αναφορών, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Α. ΠΛΕΥΡΗΣ, Ν. ΚΑΝΤΕΡΕΣ και Θ. ΔΡΙΤΣΑΣ, σε ό,τι μας αφορούν, σας γνωρίζουμε ότι, για το αντικείμενο αυτής, ενημερώσαμε την Εθνική Αντιπροσωπεία την 08-12-2011, κατά τη συζήτηση της 242/ 05-12-2011 επίκαιρης ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Σ. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ. Προς πληρέστερη ενημέρωσή σας, σας διαβιβάζουμε, σε φωτοαντίγραφο, τα πρακτικά της ανωτέρω συζήτησης.

Κατά τα λοιπά, αρμόδια να σας ενημερώσουν σχετικά, είναι τα συνεργωτώμενα Υπουργεία.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'
Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 8 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.41' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΑΪΤΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαῖτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαῖτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πρώτη θα συζητηθεί η με αριθμό 242/5-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Δευτέρου Κύκλου, της Βουλευτού του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κυρίας Αθανασίας Μερεντίτη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστο Παπουτσή, σχετικά με την αναγνώριση του επαγγέλματος του αστυνομικού ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού.

Κυρία Μερεντίτη, έχετε δύο λεπτά ακριβώς να αναπτύξετε την ερώτησή σας. Σας ακούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζουμε όλοι ότι η Ελληνική Αστυνομία, οι Έλληνες αστυνομικοί, άνδρες και γυναίκες, διατίθενται στην τήρηση της δημόσιας τάξης και στην αντιμετώπιση της σύγχρονης εγκληματικότητας σε δύσκολες συνθήκες, σε πολλούς τομείς της κοινωνικής δράσης καθημερινά, με εικοσιτετράωρο εναλλασσόμενο και πιθανόν και συνεχόμενο.

Η εγκληματικότητα αυξάνεται και δεν είναι μόνο ότι αυξάνεται, αλλά αλλάζει και η μορφή της. Γίνεται όλο και πιο άγρια. Οι Έλληνες αστυνομικοί είναι μεταξύ σφύρας και άκμονος. Από τη μία, πρέπει να είναι συνεπείς στις εντολές της Υπηρεσίας, από την άλλη, να προασπίζουν τη δημόσια τάξη και σε αυτούς εκτονώνται και πιθανότατα η όποια λαϊκή οργή σε δύσκολες εποχές όπως αυτές που ζούμε.

Θα έλεγα ότι βρίσκονται μεταξύ σφύρας και άκμονος, γιατί πρέπει όλα τα έχουν σε ένα μέτρο και μια ισορροπία. Νομίζω ότι είναι αποδεκτό και παραδεκτό από όλους μας και ιδιαίτερα από εσάς, γιατί παρακολουθώ και τις δηλώσεις σας και το ενδιαφέρον σας για την Αστυνομία, ότι ο τρόπος που λειτουργεί η Αστυνομία, οι εργασιακές συνθήκες στις οποίες κάνουν την εργασία τους οι αστυνομικοί έχει να κάνει με τη λειτουργία της κοινωνίας.

Το πόσο είμαι ήρεμος εγώ, εσείς και όλοι οι άλλοι, κύριε Υπουργέ, έχει να κάνει με το πόσο σωστά έχουν βγει όλα αυτά τα παιδιά, τα οποία τα καλούμε τις περισσότερες φορές με τριετή και μόνο εκπαίδευση σε σχολές -που και αυτό το έχετε αναλύσει, δεν είναι της παρούσης πόσο μπορεί και πρέπει να τις αναπτύξουμε και να τις εξελίξουμε- για να αντιμετωπίσουν το πιο στυγερό έγκλημα.

Έχω διαβάσει σε μια ανακοίνωσή τους -και θα το πω- το εξής: «Διαπιστώνουμε κάθε μέρα ότι δεν μας ανήκουν οι δρόμοι, δεν μας ανήκουν οι πόλεις. Αισθανόμαστε ότι η ζωή μας και η κοινωνία γύρω μας είναι ένα τρενάκι του τρόμου». Και σ' αυτό το τρενάκι βάζουμε τα παιδιά μας άοπλα να αντιμετωπίσουν τη λαθρομετανάστευση, να αντιμετωπίσουν τα ναρκωτικά, να αντιμετωπίσουν το στυγερότερο έγκλημα, να αντιμετωπίσουν κάθε μορφής παρανομία, η οποία πλέον έχει εξελιχθεί, γιατί συνεπικουρείται και από την επιστήμη -τη χρησιμοποιούν- και να έχουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Την ίδια ώρα αρνούμαστε μέχρι τώρα να τους παράσχουμε το στοιχειώδες. Το επάγγελμά τους είναι βαρύ και ανθυγιεινό.

Όλες οι επιστημονικές μελέτες –το ξέρετε καλύτερα από εμένα- χαρακτηρίζοντας το τι σημαίνει βαρύ και ανθυγιεινό επάγγελμα, συγκλίνουν και αποδεικνύουν ότι το πρώτο βαρύ και ανθυγιεινό πρέπει να είναι αυτό του αστυνομικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Σέρετε –δεν κομίζω γλαύκας εις τας Αθήνας- πόσα είναι τα θύματα –και θα σας καταθέσω ενδεικτικά- σε τρομοκρατικές επιθέσεις. Όλα αυτά γνωρίζω ότι τα γνωρίζετε, απλώς με την ερώτησή μου, κύριε Υπουργέ, ήθελα να δώσω –αν θέλετε- ένα έναυσμα, για να ξαναβάλετε και εσείς στη συζήτησή σας αυτό το αίτημα, στα πλαίσια –και το τονίζω, κύριε Πρόεδρε- της σκληρής δημοσιονομικής κατάστασης και πολιτικής που έχει η χώρα, γιατί όλα είναι δύσκολα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία Μερεντίτη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Μερεντίτη.

Στην ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής. Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι εύλογο το ενδιαφέρον της συναδέλφου, της κ. Μερεντίτη, σχετικά με την επικινδυνότητα του επαγγέλματος του αστυνομικού. Συμμερίζομαι απολύτως τον προβληματισμό της, όπως επίσης και τις σκέψεις τις οποίες ανέπτυξε μόλις προηγουμένως για τις λύσεις που θα μπορούσαν να δοθούν.

Επιτρέψτε μου να πω, όμως, από τη θέση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, έχοντας την ευθύνη για τα Σώματα Ασφαλείας, ότι θεωρώ ότι ένα από τα πρωτεύοντα καθήκοντα της πολιτείας και του Υπουργείου είναι ακριβώς να εξασφαλίσουμε όλα τα δυνατά μέσα για την προστασία της ζωής και της υγείας κάθε εργαζόμενου στα Σώματα Ασφαλείας. Και αυτό το κάνουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Είναι γεγονός, όμως –και έχει δίκιο η κ. Μερεντίτη- ότι το επάγγελμα του αστυνομικού είναι εξ ορισμού επικίνδυνο. Αυτό το επιβάλλει η ίδια η αποστολή της Αστυνομίας, που είναι η δίωξη της εγκληματικότητας, όπως επίσης και η εν γένει τήρηση της δημόσιας τάξης και της ασφάλειας.

Επιτρέψτε μου να πω -και να κάνω τη διάκριση αυτή- ότι αυτό είναι διαφορετικό από το χαρακτηρισμό ενός επαγγέλματος ως βαρέος και ανθυγιεινού. Αυτή η κατηγοριοποίηση αφορά σε επαγγέλματα που φθείρουν με τόσο έντονο τρόπο τον εργαζόμενο, ώστε μετά από κάποια χρόνια να μην μπορεί πλέον να εργαστεί. Αντιθέτως, οι αστυνομικοί δεν αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους φθορά. Ακόμη και όταν η ηλικία τους δεν είναι πια κατάλληλη για αυτό που ονομάζουμε μάχιμη υπηρεσία, μπορούν να συνεχίσουν να προσφέρουν στο Σώμα Υπηρεσίες χαμηλότερης έντασης. Γι' αυτό, άλλωστε, το επάγγελμα του αστυνομικού μέχρι τώρα δεν έχει ενταχθεί στα βαρέα και ανθυγιεινά.

Παράλληλα, διατηρήθηκε για τους αστυνομικούς η θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος στα είκοσι πέντε χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας, παρά τις σαρωτικές αλλαγές που επήλθαν σε όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων.

Εκεί που εστιάζεται, όμως, το πραγματικό πρόβλημα είναι σε δύο σημεία.

Πρώτον, είναι ο κίνδυνος απώλειας της ζωής τους ή της σωματικής τους ακεραιότητας την ώρα του καθήκοντος. Αυτός ο κίνδυνος αντιμετωπίζεται με συνεχή εκπαίδευση και με την παροχή σύγχρονου προστατευτικού εξοπλισμού. Προς αντιστάθμιση δε αυτού του κινδύνου σε οικονομικό επίπεδο υπάρχει μια σειρά διατάξεων στην κείμενη νομοθεσία. Πρώτα από όλα, οι αστυνομικοί λαμβάνουν επίδομα ειδικών συνθηκών εργασίας, το οποίο χορηγείται ακριβώς για τις δυσχερείς και αντίξοες συνθήκες εργασίας και αντιστοιχεί στο 8% του μισθού του ανθυπολοχαγού. Δεύτερον, η υπερωριακή απασχόληση πέραν του πενθημέρου, καθώς και η νυκτερινή απασχόληση, αμείβεται με ειδική αποζημίωση και με το επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας. Ταυτόχρονα, υπάρχει ιδιαίτερη μέριμνα μετά από υπερωριακή ή νυκτερινή απασχόληση να λαμβάνει το προσωπικό την αντίστοιχη άδεια που απαιτείται για ξεκούραση. Τρίτον, σχετικά με τους παθόντες εν ώρα υπηρεσίας οι οποίοι τίθενται σε μόνιμη διαθεσιμότητα, αυξήσαμε το σχετικό επίδομα από 100 ευρώ σε 300 ευρώ με τον πρόσφατο νόμο 3938/2011 του Υπουργείου μας, που ψηφίστηκε στις αρχές αυτού του χρόνου, του 2011.

Το δεύτερο σημείο που χρήζει, επίσης, ιδιαίτερης προσοχής είναι η επαφή του αστυνομικού προσωπικού με πληθυσμιακές ομάδες που ενέχουν υψηλό κίνδυνο να είναι φορείς μολυσματικών ασθενειών. Στο θέμα αυτό, πάλι έχετε δίκιο. Σ' αυτές τις περιπτώσεις λαμβάνονται και πάλι προληπτικά όλα τα αναγκαία μέτρα υγιεινής και ασφάλειας του προσωπικού –σε ό,τι μας αφορά,

σε ό,τι αφορά το Υπουργείο μας- και χορηγείται ειδικός προστατευτικός εξοπλισμός, ενώ παράλληλα υπάρχει άρτια οργανωμένη Υγειονομική Υπηρεσία της Αστυνομίας, η οποία ανά πάσα στιγμή μπορεί να συνδράμει το προσωπικό.

Πέραν αυτών, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη καταβάλλει αδιάκοπη προσπάθεια –στο βαθμό που του επιτρέπουν φυσικά οι δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας- έτσι ώστε να αναβαθμίζεται το επίπεδο της υγειεινής και της ασφάλειας των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας, καθώς επίσης και να υπάρχει αντιστοίχιση των οικονομικών απολαβών τους με την επικινδυνότητα του επαγγέλματος.

Με απόφασή μου, μόλις πριν από μερικές εβδομάδες συγκροτήθηκε μία ειδική επιτροπή, στην οποία συμμετέχουν και εκπρόσωποι των εργαζομένων, με αντικείμενο τη σύνταξη πρότασης για το ειδικό μισθολόγιο του ένστολου προσωπικού. Αυτό ήταν και ένα πάγιο αίτημα των εργαζομένων.

Ωστόσο, θέλω να κρατήσω από τον προβληματισμό τον οποίο αναπτύξατε, το θέμα του χαρακτηρισμού του ανθυγιεινού επαγγέλματος για ορισμένες κατηγορίες των αστυνομικών, οι οποίοι ενδεχομένως αναλαμβάνουν υπηρεσίες και βρίσκονται σε αποστολές, οι οποίες πράγματι τους υποχρεώνουν να λειτουργήσουν σε συνθήκες καθαρά ανθυγιεινές.

Όμως, όσον αφορά τη δική μας πλευρά, εγώ δεσμεύομαι να μεταφέρω τον προβληματισμό σας – τον οποίο επαναλαμβάνω ότι συμμερίζομαι στα σημεία στα οποία αναφέρθηκα- στον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών για το χαρακτηρισμό του ως βαρύ και ανθυγιεινό και νομίζω ότι και ο κ. Βενιζέλος θα έχει όλη την καλή διάθεση να το εξετάσει στα πλαίσια όλου αυτού του συνολικού θέματος για όλα τα επαγγέλματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαῖτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

Η συνάδελφος κα Μερεντίτη έχει το λόγο για τρία λεπτά, μετά από την ενδελεχή απάντηση του κυρίου Υπουργού.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Εγώ την ερώτηση την απηύθυνα σε σας, διότι πιστεύω ότι νοιάζεστε περισσότερο και εκ του ρόλου σας για τον τρόπο που λειτουργεί η Αστυνομία, διότι όλοι μας πρέπει να δεχόμαστε και να παραδεχόμαστε –και αναγκαζόμαστε και εκ των πραγμάτων κάθε μέρα και περισσότερο- ότι η δουλειά του αστυνομικού είναι ένα επάγγελμα που θέλει κότσια. Θέλει, επίσης, σωστή εκπαίδευση. Απαιτεί δύναμη, ταχύτητα, θάρρος, αλλά και ψυχραιμία. Όλα αυτά, αλλά και πολλά άλλα, προϋποθέτουν σωστές συνθήκες εργασίας και σωστή εκπαίδευση. Πρέπει να πούμε ότι έχετε βελτιώσει πάρα πολύ όχι τόσο την εκπαίδευσή τους, όσο τον εξοπλισμό τους και αυτό το γνωρίζουμε όλοι.

Ας έρθουμε, όμως, να δούμε τις αμοιβές. Τα είπατε και δεν χρειάζεται να προσθέσω πολλά. Έχω σημειώσει εδώ τι σημαίνει «επικίνδυνη» και τι σημαίνει «ανθυγιεινή». Αν αυτή δεν είναι ανθυγιεινή εργασία, τότε ποια είναι; Επιστημονικά αναλύοντάς το, «ανθυγιεινή» θεωρείται η εργασία στην οποία υπάρχουν παράγοντες, όπως αυξημένη έκθεση σε υδρογονάνθρακες, κλπ, που δυνητικά μπορούν να δημιουργήσουν παθολογικά αίτια για εκδήλωση κάποιας νόσου. Το ίδιο ισχύει για το θέμα της επικινδυνότητας. Ξέρετε –και το επαναλαμβάνω- πόσο στρεσογόνο είναι το επάγγελμα των αστυνομικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Υπουργέ, εμείς εδώ πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να τα αντιμετωπίσουμε όλα αυτά. Βέβαια, μετά απ' όσα είπατε και για το συνταξιοδοτικό, δεν υπάρχει κίνδυνος να αλλάξουμε δημοσιονομικά τα όποια αποτελέσματα με άλλες συνταξιοδοτήσεις, γιατί αυτό το κομμάτι έχει κλείσει.

Όμως, θέλω να είμαι και σαφής. Το επίδομα που εγώ σας καλώ να εξετάσετε να δοθεί στους αστυνομικούς, πρέπει να έχει σχέση και με το βαθμό επικινδυνότητας της θέσης που υπηρετούν και να δούμε ξανά τι συμβαίνει μ' αυτούς που υπηρετούν σε υπηρεσίες γραφείου. Το ξέρετε, απλώς σας το τονίζω, για να το δούμε ξανά.

Εδώ είμαστε κυρίως για να προστατεύσουμε τα παιδιά μας. Τα παιδιά μας είναι τα παιδιά των ΜΑΤ. Τα παιδιά μας είναι τα παιδιά του ΔΙΑΣ. Τα παιδιά μας έρχονται αντιμέτωπα με την οργή των πολιτών από τα μέτρα που λαμβάνονται. Καμιά φορά έχουν να αντιμετωπίσουν τη μητέρα τους και τα αδέλφια τους. Εμείς πρέπει να τους παράσχουμε ό,τι είναι δυνατόν.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι οι άνθρωποι αυτοί θα έπρεπε να έχουν την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση. Δεν νοείται οι αστυνομικοί, στους οποίους αναθέτουμε να αντιμετωπίσουν όλα αυτά που είπαμε, από την καθημερινότητά μας, την ποιότητα της δουλειάς μας και τις συνθήκες μας, μέχρι το πιο οργανωμένο και σκληρό έγκλημα, διότι έχουμε και τη λαθρομετανάστευση -βέβαια, να λέμε και κάποιες αλήθειες, αιτία των μεγάλων και σκληρών κρουσμάτων βίας, δεν είναι μόνο η λαθρομετανάστευση- να μην έχουν πολύ υψηλή εκπαίδευση, καλές αμοιβές και υψηλό επίπεδο.

Κατά τη γνώμη μου, αυτά τα Σώματα Ασφαλείας τα σημερινά, που τους καλούμε να προστατεύσουν τα χωριά, τις πόλεις, εμάς και τα παιδιά μας, τη μέρα και τη νύχτα –και το τονίζω αυτό, κύριε Υπουργέ- πρέπει να έχουν τις καλύτερες δυνατόν συνθήκες, την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση, το καλύτερο δυνατό επίπεδο, για να μπορούν την ώρα της εργασίας τους να είναι αποτελεσματικοί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Για να είναι αυτοί που θα μας προστατεύουν, θα μας ηρεμούν και θα μας φέρουν πραγματικά την ασφάλεια που χρειαζόμαστε όλοι στην καθημερινότητά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαῖτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κυρία Αθανασία Μερεντίτη.

Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Χρήστος Παπούτσης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που άκουσα μόλις προηγουμένως τη συνάδελφο κυρία Μερεντίτη να αναφέρεται και να εσπιάζει την παρέμβασή της στον τομέα της εκπαίδευσης.

Θέλω να σας εξομολογηθώ κάτι. Κάθε Υπουργός που αναλαμβάνει μία αποστολή σε κάποιο Υπουργείο έχει μικρές ή μεγάλες φιλοδοξίες. Πέρα από τις αποστολές που μου ανέθεσε ο Πρωθυπουργός, κ. Παπανδρέου, για τη δημιουργία της Οικονομικής Αστυνομίας και του Αρχηγείου του Λιμενικού Σώματος, η φιλοδοξία που έχω μέσα μου, από το πέρασμά μου αυτόν το χρόνο που βρίσκομαι στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, είναι να βάλω τη σφραγίδα μου στην αλλαγή του τρόπου εκπαίδευσης και κυρίως στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Και όχι τόσο στην αλλαγή, αλλά στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των τριών Σωμάτων Ασφαλείας. Δεν ξέρω αν θα προλάβουμε μέχρι τις εκλογές να βάλω αυτή τη σφραγίδα, αλλά θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η προσπάθεια είναι πολύ εντατική, απ' όλους τους συναδέλφους με τους οποίους συνεργάζομαι και όλους τους επιτελείς και των τριών Σωμάτων, ακριβώς γι' αυτό το λόγο στον οποίο αναφερθήκατε κι εσείς. Διότι, η ασφάλεια του πολίτη είναι δικαίωμα του πολίτη, είναι δικαίωμα από το Σύνταγμα.

Ταυτόχρονα όμως, τα Σώματα Ασφαλείας και ιδιαίτερα η Αστυνομία παίζουν έναν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της συνείδησης των πολιτών και κυρίως, όχι μόνο του αισθήματος της ασφάλειας, αλλά στο πώς βιώνει ο πολίτης την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Γι' αυτό και πιστεύω ειλικρινά, ότι πρέπει να αναβαθμίσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το επίπεδο της εκπαίδευσης, όχι μόνο των αστυνομικών, των αστυφυλάκων, αλλά όλων των βαθμίδων, όλων των επιπέδων, γιατί το οργανωμένο έγκλημα εξελίσσεται, εξοπλίζεται, χρηματοδοτείται με ολοένα και περισσότερα χρήματα και από την άλλη πλευρά εμείς, η πολιτεία έχουμε την υποχρέωση να τροφοδοτούμε και να εφοδιάζουμε εκείνους, στους οποίους αναθέτουμε την εφαρμογή των νόμων και την διαφύλαξη της ζωής και των περιουσιών των πολιτών, με τα καλύτερα δυνατά μέσα, αλλά κυρίως με την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση.

Είναι εξαιρετικά δύσκολη άσκηση. Επιτρέψτε μου να το πω. Το να μπορεί κανείς, σε μία περίοδο έντονης κρίσης, σε μία περίοδο που η χώρα μας βιώνει τα πιο δύσκολα αδιέξοδα των τελευταίων δεκαετιών, όπου αναγκαζόμαστε να παίρνουμε, όλη η Βουλή, σκληρότατα οικονομικά μέτρα κι όπου οι κοινωνικές αντιδράσεις είναι όχι απλώς αναμενόμενες, αλλά είναι κάτι περισσότερο από βέβαιο ότι θα υπάρξουν, σας διαβεβαιώ ότι είναι σκληρότατη άσκηση για τα Σώματα Ασφαλείας, να δίνεις την εντολή της αυτοσυγκράτησης και ταυτόχρονα την εντολή να μην ρίξουν λάδι στη φωτιά και δημιουργήσουν μεγαλύτερη ένταση.

Όμως, βλέπετε ότι εδώ αντίστοιχη προσέγγιση δεν υπάρχει. Βλέπετε ότι πολλές φορές ακόμα και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με πολύ εύκολο τρόπο ζητούν μεγαλύτερη αντίδραση της αστυνομίας ή μόλις αντιδράσει η αστυνομία, αρχίζουν ταυτόχρονα να κάνουν κριτική γιατί αντέδρασε και γιατί υπήρχαν τραυματισμοί.

Μάλιστα, άκουσα χθες την κ. Μπακογιάννη από τη Δημοκρατική Συμμαχία να ζητάει την παραίτησή μου, γιατί δεν ισοπεδώσαμε τη διαδήλωση των μαθητών προχθές και γιατί η

Αστυνομία επέτρεψε να σπάσουν ένα μάρμαρο – γιατί ένα μάρμαρο ήταν αυτό το οποίο έσπασαν – στην Πλατεία Συντάγματος.

Εγώ θέλω να πω καθαρά ότι προσωπικά προτιμώ σπασμένο μάρμαρο παρά σπασμένο κεφάλι, είτε παιδιού δεκατριών χρονών, είτε αστυνομικού. Αυτή είναι η αντίληψή μου, η αντίληψη της παράταξής μας, η δημοκρατικής μας συνέίδηση.

Όμως, για να μπορούμε να έχουμε αυτό το αποτέλεσμα, χρειάζεται πολύ σοβαρή εκπαίδευση των αστυνομικών, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν σε συνθήκες έντασης και σε συνθήκες σύγκρουσης. Αυτό χρειάζεται πρώτον, αναβάθμιση της εκπαίδευσής τους σε τρία επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο είναι η ενίσχυση του δημοκρατικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Ο αστυνομικός πρέπει να ενημερώνεται από την πρώτη μέρα που μπαίνει στο Σώμα και να εκπαιδεύεται πάνω σ' αυτό για το ότι το πρώτο μέλημά του είναι η διαφύλαξη των δικαιωμάτων των πολιτών, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών ελευθεριών των πολιτών και να τις εφαρμόζει.

Δεύτερον, να έχει ριζική αντίθεση στην πράξη και στην κοινωνική του καθημερινή συμπεριφορά και στην επαγγελματική του δράση απέναντι σε όλα τα φαινόμενα ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Τρίτον, πρέπει να εκπαιδεύεται στην πειθαρχία, γιατί οι συνθήκες είναι δύσκολες και πολλές φορές μπορεί να γίνουν και πιο δύσκολες και ξαφνικές, όπως είναι τα έκτακτα και βίαια γεγονότα και πρέπει να είναι εκπαιδευμένος για όλες τις μορφές αντίδρασης.

Ακόμα, ο αστυνομικός πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπαίνει στο Σώμα για να αράξει, για να βρει μια καλή δουλειά, αλλά για να εκπαιδεύεται, όπως πολύ σωστά είπατε, καθημερινώς στη χρήση των μέσων για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και στα όπλα, αλλά και να εξασφαλίζεται η φυσική του άσκηση, προκειμένου να είναι σε ετοιμότητα ανά πάσα στιγμή.

Αυτοί οι τρεις πυλώνες δεν υπήρχαν για πολλά χρόνια στην Ελληνική Αστυνομία. Ήταν αίτημα ότι αυτά μπορούν σιγά-σιγά να αλλάξουν. Και δεν είναι τίποτα να γίνει κάτι τέτοιο. Δεν χρειάζονται χρήματα, αλλά θέληση και αποφασιστικότητα και άλλα μναλά. Ε, αυτό προσπαθούμε να κάνουμε και χαίρομαι που άκουσα τον προβληματισμό σας, τον οποίο συμμερίζομαι απολύτως.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω πως σε ό,τι με αφορά, εγώ θα προσπαθήσω με κάθε τρόπο – και αυτό θα ήθελα να είναι το χαρακτηριστικό του δικού μου περάσματος από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, αυτή είναι η φιλοδοξία μου – να υπάρχει μια αναβάθμιση ακριβώς της εκπαιδευτικής διαδικασίας και στην Αστυνομία, αλλά και στο Λιμενικό Σώμα, στην Ελληνική Ακτοφυλακή και στην Πυροσβεστική Υπηρεσία.

Είμαι αισιόδοξος ότι θα καταφέρουμε, παρά το γεγονός ότι ο χρόνος είναι λίγος μέχρι τις εκλογές. Ωστόσο, σας λέω ειλικρινά ότι η Βουλή των Ελλήνων θα κάνει τη μεγαλύτερη προσφορά της εάν ενισχύσει και ενθαρρύνει τις προσπάθειες αλλαγής του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και την αναβάθμιση των πτυχίων των αστυνομικών που βγαίνουν από τις σχολές και την αναγνώριση του πτυχίου τους ως ισότιμου με τα άλλα πανεπιστημιακά πτυχία. Σπούδαις προκειμένου να έχουν και αυτοί τη δυνατότητα της μετεκπαίδευσης και της διαρκούς κατάρτισης.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαῖτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ και τους δύο για την πολύ χρήσιμη ερώτηση και ενδελεχή απάντηση που είχαμε από τον κύριο Υπουργό. Καλό είναι να θυμόμαστε όλοι ότι αυτό το επάγγελμα είναι επιτήδευμα, λειτούργημα. Και αυτό πρέπει να το τονίζουμε όλοι, κυρία Μερεντίτη. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.